

τὰ ἔξω μεγαλείτερον, τὸ ὅποιον ἐδηλώσαμεν ἐν τῷ ἀπεικονίσματι διὰ σκιᾶς, ὡς ὠρισμένον νὰ δέχεται τοὺς λοιποὺς τέσσαρας δακτύλους τῆς χειρὸς. Εἶνε δὲ ὁ ἀλτήρ τὸν ὅποιον ἀπεικονίσαμεν ἐνταῦθα ὁ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἀπαράλλακτος δὲ εἶνε καὶ ὁ τῆς δεξιᾶς μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ κοιλώματα τῆς ὀπῆς δι' ἧς διέρχονται οἱ δάκτυλοι κείνται ἐκεῖ ἀντιθέτως, ὡς ὄντος τοῦ ἀλτήρος ὠρισμένου διὰ τὴν δεξιᾶν χεῖρα, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὄλως περιττὸν ἐκρίναμεν νὰ ἀπεικονίσωμεν καὶ περιγράψωμεν καὶ τοῦτον.

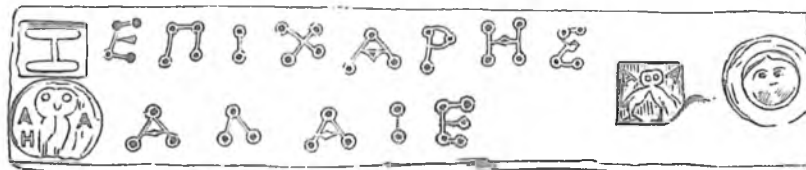
Πρὸς τὸ σχῆμα τῶν ἡμετέρων ἀλτήρων νομιζόμεν ὅτι συμφωνεῖ κάλλιστα ἢ ὑπὸ τοῦ Παισινίου περιγραφῆ τῶν ἀλτήρων οὓς ἔφερεν ἐν τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀναθημάτων Μικύθου τοῦ διαδεξαμένου Ἀναξίλαον, τὸν τύραννον τοῦ Ῥηγίου καὶ τῆς Ζάγκλης. Τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Παισινίου (βιβ. Ε', 26, 3.) ἔχει ὡδε· « Ἀγών τε ἐν τοῖς ἀναθημασίην ἐστὶ τοῖς Μικύθου φέρων ἀλ-

τῆρας· οἱ δὲ ἀλτήρες οὔτοι παρέχονται σχῆμα τοιόνδε· κύκλου παραμηκεστέρου καὶ οὐκ ἐς τὸ ἀκριβέστατον περιφεροῦς εἰσὶν ἡμισυ, πεποίηται δὲ ὡς καὶ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν διέναι καθάπερ δι' ὀχάνων ἀσπίδος. Τούτων μὲν δὴ σχῆμά ἐστι τὸ εἰρημένον. » Παρόμοιος κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ποιότητα τοῦ λίθου πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀλτήρας, μεγαλείτερος δὲ καὶ βαρύτερος εὐρέθη κατὰ τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφὰς ἔλκων γραμμάρια 4629¹, ἐνῶ τῶν ἡμετέρων ἐκάτερος ἔλκει 2018 μόνον γραμμάρια. Σχήματα ἄλλα ἀλτήρων εἰσὶν ἡμῖν γνωστά ἐξ ἀγγειογραφῶν καὶ δακτυλιολίθων ἐν οἷς εἶς (Tischbein 1.54.) ἰμοιάζει πολὺ πρὸς τοὺς ἡμετέρους. Ἀλτήρες ὅμως λίθινοι οὐδαμοῦ ἄλλοθι εὐρέθησαν καθόσον ἡμῖν γνωστόν· διὸ δὲν ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ γράψωμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα περὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀλτήρων.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Τὸ ἐν πανομοιότηπῳ ἀπεικονίσματι ἐνταῦθα ἐκδιδόμενον χαλκοῦν δικαστικὸν πινάκιον εὐρέθη ἐν τῷ

πλησίον τῶν Ἀθηνῶν κειμένῳ χωρίῳ Κυψέλη ἐντὸς τάφου καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἀρχ. Ἐταιρίᾳ πάνυ φιλοτίμως ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Ἀθανασιάδου.

Ἐπιχάρης
Ἀλαιε(εὺς)

Ἡ ἐπὶ τοῦ πινακίου τούτου ἐπιγραφὴ, ὡς φαίνεται καὶ ἐν τῷ ἀπεικονίσματι, σχηματίζεται ἐκ μικρῶν διατρήτων στιγμῶν, αἵτινες ἐνοῦνται διὰ λεπτῶν καὶ μόλις δηλουμένων γραμμῶν¹. Τὸ ὄνομα τοῦ ἡλιαστοῦ κεῖται ἄνευ τοῦ πατρόθεν ὀνόματος, τὸ δὲ δημοτικὸν αὐτοῦ συντεταμημένον. Γράμμα δηλωτικὸν τοῦ τμήματος τῆς Ἡλιαίας εἰς ὃ ὁ

ἡλιαστής ἀνήκεν φέρει τὸ I=Z° σφραγίδας δὲ ὑπὸ μὲν τὸ δηλωτικὸν γράμμα γλαῦκα ἐντὸς κοιλώματος κυκλοτεροῦς καὶ περὶ αὐτὴν τὰ γράμματα ΑΑΗ διατεθειμένα ὅμως οὐχὶ ὡς συνήθως ΑΑ, ἀλλὰ
H
οὕτως ΑΑ, πρὸς δὲ τὰ δεξιὰ δισώματον γλαῦκα
H

¹ Παρεμφερὲς πινάκιον ἐξέδωκεν ὁ Rayet ἐν τῷ Annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France année 1878 σελ. 206 μὲ τὴν ἐπιγραφὴν. Διονύσιος Διονυσίου ἐκ Κοίλης.....

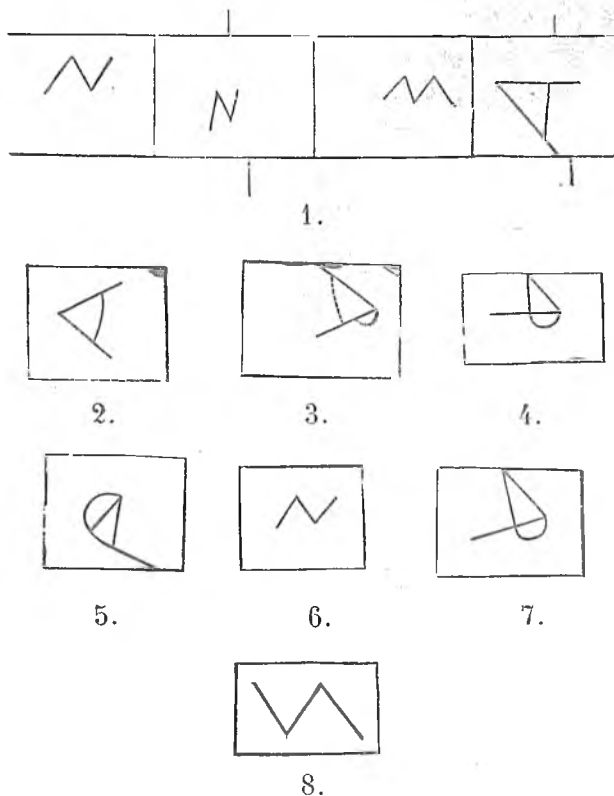
¹ Προσέτι κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνασκαφὰς εὐρέθη καὶ τεμάχιον ἀλτήρος ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου φέρων καὶ τὴν ἐπιγραφὴν

ΜΑΙΔΙΟΝ
=Κοιδίας

έντός πλαισίου ἐγκοίλου καὶ τὰ γράμματα ΑΑ· τέ-
λος δὲ Γοργόνειον κατὰ τὴν ἄνω δεξιὰν γωνίαν¹.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΣΥΜΒΟΛΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΩΡΙΝΩΝ ΠΑΙΝΘΩΝ
ΤΟΥ ΣΤΕΡΕΟΒΑΤΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΝΑΟΥ ΣΤΟΑΣ ΤΟΥ
ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΝΑΟΥ.

Καὶ ἐπὶ τῶν πωρίνων πλίνθων τοῦ στερεοβά-
του τῆς Προνάου Στοᾶς τοῦ ἐν Ἐλευσίνι ναοῦ
ικανὰ εὐρηναὶ ἐγκεχαραγμένα σύμβολα ἢ γράμ-
ματα, οἷα καὶ ἀλλαχοῦ πολλάκις παρετηρήθησαν
(Steinmetzerzeichen, Versatzmarken). Τὰ ὑπ' ἀριθ.
1 εὐρηναὶ οὕτω κατὰ σειράν ἐν τέσσαρσι κατὰ συνέ-
χειαν πλίνθοις τοῦ δευτέρου δόμου, ἧτοι τοῦ
ἀμέσως ὑπὸ τὴν εὐθυνητήριαν, τῆς μεσημβρινῆς τοῦ

¹ Περὶ τῶν διαφόρων σφραγίδων τούτων καὶ ἐν γένει περὶ δικαστι-
κῶν πινακίων βλέπε ὅσα λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ δύο ἀνεκδότων δικαστι-
κῶν πινακίων ἐδημοσίευσamen ἐν Bulletin de Corr. Hell. 1883 σελ.
29-36.

στερεοβάτου πλευρᾶς· ἐν ἐτέραις δὲ πλίνθοις τῆς αὐ-
τῆς πλευρᾶς εὐρηναὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5· τὰ ὑπ'
ἀριθ. 2, 3, 6 καὶ 7 ἐλήφθησαν ἐκ πλίνθων τῆς ἀνα-
τολικῆς πλευρᾶς· ἐκ δὲ τῆς βορείας τὸ ὑπ' ἀριθ. 8·
ἀπεικονίσθησαν δὲ ἐν τῷ παρατεθειμένῳ ξυλογρα-
φήματι εἰς τὸ $\frac{1}{30}$ τοῦ μεγέθους των, ὡς πιστότατα,
ἐνῶ, ὡς εἰκός, αἱ φέρουσαι αὐτὰ πλίνθοι οὐχὶ πανο-
μοιοτύπως, ἀλλ' ἐν τῷ ἀπλῶ διαγράμματι τοῦ σχή-
ματός των ἐξεικονίσθησαν. Ἐκτὸς τῶν ἐνταῦθα εἰκο-
νιζομένων καὶ ἄλλα ἐννέα παρετηρήθησαν ὑπ' ἐμοῦ
μέχρι τοῦδε τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνοντα σχήματα
καὶ πάντα ἐπὶ τῶν μικρῶν τὰς διαστάσεις καὶ σχε-
δὸν τετραγώνων πλίνθων, οὐδὲ ἐν δὲ εἰσέτι ἐν τοῖς
πλίνθοις τοῦ στερεοβάτου τοῦ Σηκοῦ. Ἡ ἐγχάραξις
των, ὡς εἰκός, ὄχι ἐπιμελής, ἔχει βάθος 0,01
- 0,02 Γ. Μ.¹ Ὅτι ἐκ τούτων τῶν σημείων, ὅσων
ἐννοεῖται τὸ γραμματικὸν των σχῆμα εἶναι σα-
φές, (τὸ ὑπ' ἀριθ. 5, ὅπως νῦν ἐν τῷ λίθῳ σώζεται,
δὲν φέρει βεβαίως σχῆμα γράμματος τοῦ ἑλλ. ἀλφα-
θήτου, εἴτε καθ' ἑαυτὸ εἴτε μετ' ἄλλου συμπεπλεγ-
μένου) δὲν δικαιούμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς χρονολογικά
συμπεράσματα περὶ τῆς οἰκοδομῆς οὐδὲ τοῦ στερεο-
βάτου αὐτοῦ τῆς Προνάου Στοᾶς διάφορα ἐκεῖνων, εἰς
ἃ μᾶς ἄγει ὁ ὅλως ἄλλος τρόπος τῆς οἰκοδομίας
αὐτῆς καὶ ἡ ῥητὴ τοῦ Βιτρουβίου μαρτυρία, δὲν χρή-
ζει νομίζω πολλῶν λόγων εἰς ἀπόδειξιν. Ἡ ἐμφάνισις
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8, ὅπερ ἀληθῶς ἔχει τὸ σχῆμα ἀρ-
χαῖκου Σίγμα ἢ Νῦ ἀπὸ τῶν δεξιῶν πρὸς τὰ
ἀριστερὰ γεγραμμένου, δὲν εἶνε πρὸς τοῦτο ἀποχρῶν
λόγος, δύναται δὲ νὰ ἐξηγηθῇ διὰ τῆς ὑποθέσεως ἢ
ἐτι ἢ φέρουσα αὐτὸ πλίνθος ἐλήφθη ἐξ ἄλλου ἀρ-
χαιοτέρου οἰκοδομήματος, ἢ ὅτι οὐδ' εἶναι ὅλως
γράμματα, ἀλλ' ἀπλοῦν σημεῖον, ἢ καὶ ἄλλως πως
ἴσως· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ κάλλιστα δύναται ὡς
γράμματα ν' ἀναχθῶσι διὰ τὸ σχῆμά των εἰς τοὺς
μετ' Εὐκλείδην χρόνους.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 24 Μαΐου 1883.

¹ Ἀκριβεστέρα παρατήρησις μ' ἔπεισεν ὅτι τὸ σημειωθὲν ὡς Μ εἶναι
μόνον τὸ συνηθέστατον μεταξύ αὐτῶν Ν, τῆς τετάρτης αὐτοῦ γραμμῆς
πρὸς τὰ δεξιά οὕσης τυχαίας ὅλως.

(Ἐξεδόθη τῇ 18 Ἰουλίου 1883).